

Yusuf Pekmezci

Doğum tarihi:
10.04.1939

Vefat tarihi:
20.02.2022

Vefat sebebi:
Cezaevi - kalp krizi

Mesleği:
Esnaf

YA ZI Bülent Korucu
Gazeteci - Yazar

Ölümü yüceltmek, ölümü kutsamak hiç adetim değildir. Hangi fikir olursa olsun canlıların ölümlerinden daha fazla hizmet edeceğine, katkı yapacağına inanırım.

Ama bazı ölümler vardır ki yüzlerce, binlerce hayat kadar tesir bırakır.

Bazı insanlar vardır ki ölümleri de hayatları gibidir.

Gözlerini fani dünyaya kapadıklarında taşlaşmamış vicdanlarda kasırga koparırlar.

Yusuf Pekmezci o listenin başına yazacağımız insanlardan biridir.

Hayatı, insanlığın, yardımlaşmanın, tevazuun, içtenliğin anıtı gibiydi.

Ölümü ise geride bıraktıklarının boynuna asılmış bir hüküm.

İKİ POLİS KOLUNA GİREK, SÜRÜKLER GİBİ GÖTÜRÜYORDU

İflah olmaz hastalıklarına, tutuklu kalamaz raporlarına rağmen onu cezaevinde tutmaya çalışanları mahkûm ederek gitti. 82 yaşındaki Pekmezci gözaltına alındığında iki polis koluna girerek neredeyse sürükler gibi götürüyordu. Sonrası daha acıydı; ülke adına, adalet namına, insanlık için...

Tanyanlar onun için hep güzel şeyler söylüyor. Bırakın suçu kusur bulmakta bile zorlanacağınız bir insanı göz göre göre öldürdüler. Güya bu ülkede idam cezası yok; lakin işkenceyle hem de devlet eliyle katliam serbest. On binlerce adı suçluyu Kovid gerekçesiyle sokağa salan düzen, kendinin ve etrafının farkında bile olmayan Alzheimerli Pekmezci'yi son nefesine kadar evine göndermedi. Halbuki O, tahliyesinde sakınca görülmeyle önemli bir kısmı gibi kimsenin

Yusuf Pekmezci'nin ölümü zulmün özetiydi!

malına el uzatmamış, tam aksine malından ihtiyacı olan herkese vermeye çalışmıştı.

Yandaş kanallarda sunucu kadının tahliyesine şaşırmasını örtbas etmeye çalışan genç katil gibi 'Abla orasını karıştırma' diyeceği bir suç da yoktu.

Devlet malını deniz görenlerden hiç değildi. Onda suç diye buldukları bütün dünyada fazilet ve erdem olarak alkışlanan insanı vasıflardı. Okul açmak, fakir öğrencilere burs vermek, onların kalacağı yurtlar yapılmasına önyak olmak...

TARİH VE İNSANLIK ÖNÜNDE ALINLARINA SİLİNMEZ BİR KARA ÇALARAK VEDA ETTİ

O, kendisini işkenceli ölüme terk edenleri

mahkum ederek gitti. Tarih ve insanlık önünde alınlarına silinmez bir kara çalarak veda etti. Ölüm şekli yaşadığı zaman ve ülkenin özetiydi adeta.

Ve bu özet daha iyi anlaşılın, gelecek nesillere ibret olsun diye yazmak onlara düşmüştü. Tıpkı 8 yaşındaki Ahmet Burhan Ataç, genç öğretmen Halime Gülsu, 80'lik Nusret Muğla gibi...

Mehmet Akif, çağının çürümüşlüğüne isyan ederken "Müslümanlık nerde! Bizden geçmiş insanlık bile..." diyordu. Pekmezci ve benzerleri yüz yıl sonra aynı bozulmayı, kokuşmayı canlarıyla haykırdı. Tarihe kayıt düştüler: Bizi öldürenler insanlıktan nasipsiz canavarlardır. Aksi olsa ölüm döşegindeki bir ihtiyara bunu reva görürler miydi?

